

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Warszawa, dnia 30 grudnia 2003 r.

Nr 5

TREŚĆ:
Poz.

ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

- 65 — Nr 8 z dnia 8 grudnia 2003 r. zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad organizacji kancelarii tajnych, stosowania środków ochrony fizycznej oraz obiegu informacji niejawnych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, przedstawicielstwach dyplomatycznych, stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, urzędach konsularnych i instytutach polskich 110
- 66 — Nr 9 z dnia 12 grudnia 2003 r. zmieniające zarządzenie Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie Zarządu Obsługi Ministerstwa Spraw Zagranicznych 111
- 67 — Nr 10 z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie Zespołu do spraw udziału Rzeczypospolitej Polskiej w odbudowie Iraku 111
- 68 — Nr 11 z dnia 30 grudnia 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej w placówkach zagranicznych 112

DECYZJE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

- 69 — Nr 42 z dnia 4 grudnia 2003 r. w sprawie utworzenia Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Kłajpedzie (Republika Litewska) 119
- 70 — Nr 43 z dnia 8 grudnia 2003 r. w sprawie zmiany właściwości terytorialnej Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Cartagenie de Indias (Kolumbia) 120
- 71 — Nr 44 z dnia 10 grudnia 2003 r. w sprawie powołania nowych członków i ustalenia składu członków Doradczego Komitetu Prawnego przy Ministrze Spraw Zagranicznych 120
- 72 — Nr 45 z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie likwidacji Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Bilbao (Królestwo Hiszpanii) 121
- 73 — Nr 46 z dnia 19 grudnia 2003 r. w sprawie utworzenia Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Edmonton (Kanada) 121
- 74 — Nr 47 z dnia 19 grudnia 2003 r. w sprawie ustalenia okręgów konsularnych urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Republiki Francuskiej 122

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

- 75 — Nr 2 z dnia 19 grudnia 2003 r. o sprostowaniu błędów 123

65

**ZARZĄDZENIE NR 8
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH**

z dnia 8 grudnia 2003 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad organizacji kancelarii tajnych, stosowania środków ochrony fizycznej oraz obiegu informacji niejawnych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, przedstawicielstwach dyplomatycznych, stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, urzędach konsularnych i instytutach polskich.

Na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95 z późn. zm.)¹ zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 16 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 28 czerwca 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji kancelarii tajnych, stosowania środków ochrony fizycznej oraz obiegu informacji niejawnych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, przedstawicielstwach dyplomatycznych, stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, urzędach konsularnych i instytutach polskich wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor Biura Kadr i Szkolenia:

- 1) przedstawia pełnomocnikowi ochrony listę kandydatów przewidywanych do pracy w kancelarii tajnej;
- 2) umieszcza w karcie obiegowej kandydata skierowanego do pracy w placówce zagranicznej informację, czy jest on przewidziany do prowadzenia kancelarii tajnej w placówce zagranicznej;
- 3) wprowadza do komputerowej bazy danych informacje dotyczące zatrudnienia pracowników w kance-

larii tajnej placówki zagranicznej, z uwzględnieniem zakresu wykonywanych przez nich obowiązków.”;

2) w § 10 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Kancelarią tajną w placówce zagranicznej kieruje kierownik kancelarii wyznaczony przez dyrektora generalnego służby zagranicznej na wniosek pełnomocnika ochrony, uzgodniony z dyrektorem Biura Kadr i Szkolenia.

4. Zastępstwo w prowadzeniu kancelarii tajnej mogą pełnić wyłącznie osoby spełniające warunki określone w ust. 1 pkt 1–3, po uzyskaniu akceptacji dyrektora Biura Bezpieczeństwa Dyplomatycznego.”;

3) Użyty w zarządzeniu, w różnej liczbie i przypadku, wyraz „przedstawicielstwo” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „placówka zagraniczna”;

4) Użyte w zarządzeniu, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „dyrektor generalny” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „dyrektor generalny służby zagranicznej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

¹ Zmiany do ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych zostały opublikowane w następujących Dziennikach Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej: z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155.

66

**ZARZĄDZENIE NR 9
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH¹**

z dnia 12 grudnia 2003 r.

**zmieniające zarządzenie Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie Zarządu Obsługi
Ministerstwa Spraw Zagranicznych.**

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) oraz w związku z § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. Nr 97, poz. 870 i 2003 r. Nr 118, poz. 1111) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 4 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 28 grudnia 2001 r. w sprawie Zarządu Obsługi

Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Dz. Urz. MSZ z 2002 r. Nr 1, poz. 2 oraz z 2003 r. Nr 2, poz. 4) wprowadza się następującą zmianę:

§ 2 ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) świadczenie usług poligraficznych, rzemieślniczych, transportowych, parkingowych, usług w zakresie tłumaczeń i innych,”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych z up. *Adam Daniel Rotfeld*

67

**ZARZĄDZENIE NR 10
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH**

z dnia 12 grudnia 2003 r.

w sprawie Zespołu do spraw udziału Rzeczypospolitej Polskiej w odbudowie Iraku.

Na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (tj. Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa skład, zadania i zasady działania Zespołu do spraw udziału Rzeczypospolitej Polskiej w odbudowie Iraku, zwanego dalej „Zespołem”, utworzonego decyzją Nr 20 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 16 maja 2003 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw udziału Rzeczypospolitej Polskiej w odbudowie Iraku.

2. Zespół jest organem pomocniczym Ministra Spraw Zagranicznych.

§ 2. 1. Zespół zapewnia obsługę merytoryczną całości problematyki dotyczącej Iraku zarówno w wymiarze dwu-

stronnym, jak i wielostronnym, wynikającej z „Koncepcji udziału Rzeczypospolitej Polskiej w odbudowie i restrukturyzacji Iraku”, przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 1 lipca 2003 r. oraz koordynacyjnej roli Ministra Spraw Zagranicznych w tym zakresie.

2. Do zadań Zespołu należy także monitorowanie, analiza i opiniowanie przedsięwzięć podejmowanych przez jednostki organizacyjne resortu spraw zagranicznych, służących udziałowi Rzeczypospolitej Polskiej w procesie stabilizacji i odbudowy Iraku.

3. Zespół może inicjować przedsięwzięcia podejmowane przez jednostki organizacyjne resortu spraw zagranicznych, inne instytucje i organizacje oraz formułować wnioski i zalecenia.

¹ Minister Spraw Zagranicznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy zagraniczne na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. Nr 97, poz. 870 i z 2003 r. Nr 118, poz. 1111).

§ 3. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, właściwy dla realizacji polityki wobec państw Afryki i Bliskiego Wschodu, jako przewodniczący;
- 2) dyrektor generalny służby zagranicznej;
- 3) dyrektor Departamentu Afryki i Bliskiego Wschodu;
- 4) dyrektor Departamentu Ameryki;
- 5) dyrektor Departamentu Polityki Bezpieczeństwa;
- 6) dyrektor Departamentu Zagranicznej Polityki Ekonomicznej;
- 7) dyrektor Departamentu Strategii i Planowania Polityki Zagranicznej;
- 8) szef Grupy Zadaniowej do spraw Iraku;
- 9) zastępca szefa Grupy Zadaniowej do spraw Iraku.

§ 4. Przewodniczący reprezentuje Zespół, zwołuje i przewodniczy jego posiedzeniom oraz czuwa nad sprawnym i terminowym wykonywaniem zadań Zespołu.

§ 5. Przewodniczący może zapraszać do udziału w pracach Zespołu osoby niebędące jego członkami.

§ 6. 1. Obsługę prac Zespołu zapewnia sekretariat Zespołu, zwany dalej „Grupą Zadaniową do spraw Iraku”, działający w ramach Departamentu Afryki i Bliskiego Wschodu.

2. Dyrektor generalny służby zagranicznej wyznacza szefa Grupy Zadaniowej do spraw Iraku i zastępcę szefa Grupy Zadaniowej do spraw Iraku spośród członków personelu dyplomatyczno-konsularnego oraz zapewnia obsadę kadrową Grupy Zadaniowej do spraw Iraku.

§ 7. Dyrektorzy komórek organizacyjnych Ministerstwa Spraw Zagranicznych udziela Zespołowi, zgodnie z właściwością, wszelkiej pomocy niezbędnej dla jego bieżącej działalności.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

68

ZARZĄDZENIE NR 11 MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 30 grudnia 2003 r.

w sprawie ochrony przeciwpożarowej w placówkach zagranicznych.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy placówek zagranicznych obowiązani są do stosowania:

- 1) wytycznych w sprawie ochrony przeciwpożarowej w placówkach zagranicznych, zwanych dalej „wytycznymi”, stanowiących załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia oraz
- 2) instrukcji na wypadek powstania pożaru w placówce zagranicznej, zwanej dalej „instrukcją”, stanowiącej załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Pracownik placówki zagranicznej potwierdza fakt zapoznania się z wytycznymi i instrukcją niezwłocznie po objęciu stanowiska pracy w placówce zagranicznej, podpisując oświadczenie, którego wzór stanowi załącznik Nr 3 do zarządzenia.

2. Oświadczenia podpisane przez pracowników przechowuje się w kancelarii placówki zagranicznej.

§ 3. 1. Nadzór nad ochroną przeciwpożarową placówki zagranicznej sprawuje jej kierownik.

2. Kierownik placówki zagranicznej ma obowiązek udostępnić instrukcję, po odpowiednim uzupełnieniu, w miejscu widocznym w budynku placówki.

§ 4. Koszty związane z zapewnieniem ochrony przeciwpożarowej placówki zagranicznej pokrywane są z jej budżetu.

§ 5. Traci moc zarządzenie Nr 34 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 22 września 1998 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej na placówkach zagranicznych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

**Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 11 Ministra Spraw Zagranicznych
z dnia 30 grudnia 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej
w placówkach zagranicznych**

Wytyczne w sprawie ochrony przeciwpożarowej w placówkach zagranicznych

Wskazania porządkowe

§ 1. 1. Wszystkie pomieszczenia w placówce zagranicznej powinny być utrzymane w należyтым porządku.

2. Po zakończeniu pracy osoba pracująca w pomieszczeniu powinna sprawdzić, czy nie zachodzi w nim niebezpieczeństwo powstania pożaru.

3. W budynkach i na terenie przyległym do placówek zagranicznych zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnianie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, a w szczególności:

- 1) używanie otwartego ognia i palenie tytoniu w strefach zagrożenia pożarem lub wybuchem;
- 2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z ich przeznaczeniem lub warunkami określonymi przez producenta, jeśli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia;
- 3) użytkowanie lub ustawianie elektrycznych urządzeń grzewczych na palnej podstawie lub w bezpośrednim sąsiedztwie materiałów palnych, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
- 4) włączanie do jednego gniazdka sieci elektrycznej kilku odbiorników prądu, których jednoczesne działanie może wywołać przeciążenie sieci i zapalenie się przewodów elektrycznych;
- 5) instalowanie prowizorycznych instalacji elektrycznych oraz dokonywanie we własnym zakresie napraw instalacji elektro-energetycznych;
- 6) garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu, jeśli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu;
- 7) składowanie, ustawianie urządzeń biurowych i materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie na tych drogach przedmiotów w sposób powodujący zmniejszenie szerokości lub wysokości dróg poniżej wielkości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;
- 8) ustawianie na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację;
- 9) zamykanie lub zastawianie drzwi ewakuacyjnych oraz dróg ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie;

10) umieszczanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wielkości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;

11) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:

- a) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych, np. szafek hydrantowych,
- b) wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
- c) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
- d) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz głównych zaworów gazu;

12) przemieszczanie podręcznego sprzętu gaśniczego, np. gaśnic;

13) niszczenie sprzętu gaśniczego, pożarniczych tablic informacyjnych i ostrzegawczych oraz innych urządzeń związanych z ochroną przeciwpożarową;

14) przechowywanie płynów łatwo zapalnych, z wyjątkiem pomieszczeń przeznaczonych do tego celu (w jednej strefie pożarowej, zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi, dopuszczalne jest przechowywanie do 10 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 294,15 K, tj. 21°C, oraz 50 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu 294,15–328,15 K, tj. 21–55°C, a w mieszkaniach odpowiednio 5 i 20 dm³);

15) pozostawianie po pracy niewygaszonych urządzeń oświetleniowych oraz włączonych wszelkich odbiorników prądu elektrycznego, z wyjątkiem urządzeń przygotowanych do pracy ciągłej.

4. W pomieszczeniach garażowych zabrania się:

1) gromadzenia bądź przechowywania przedmiotów niestanowiących wyposażenia garażu, z wyjątkiem:

a) przechowywania cieczy o temperaturze zapłonowej poniżej 373,15 K, tj. 100°C, jeśli:

– ciecz przechowywana jest w naczyniach metalowych lub innych dopuszczonych do tego celu, mających szczelne zamknięcie,

– ciecz niezbędna jest do eksploatacji pojazdu i przechowywana jest w jednostkowych opakowaniach stosowanych w handlu detalicznym (dotyczy to garaży o powierzchni nieprzekraczającej 100 m²),

- b) przechowywania do 200 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K, tj. 55°C, w garażach wolno stojących wykonanych z materiałów niepalnych o powierzchni do 100 m²,
 - c) przechowywania do 20 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 294,15 K, tj. 21°C, lub do 60 dm³ cieczy o temperaturze zapłonu 294,15–373,15 K, tj. 21–100°C, w garażach o powierzchni nieprzekraczającej 100 m², innych niż wymienione w lit. b,
 - d) przechowywania cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K, tj. 55°C, w pojemnikach, urządzeniach i instalacjach przystosowanych do tego celu, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczonych przed stłuczeniem;
- 2) przelewania paliwa oraz napełniania nim zbiorników paliwa w pojazdach;
 - 3) mycia części samochodowych cieczami łatwo zapalnymi.

Sprzęt przeciwpożarowy

§ 2. 1. Wszystkie obiekty położone na terenie placówki zagranicznej powinny być wyposażone w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm, będących odpowiednikiem norm europejskich (EN) dotyczących gaśnic, lub w gaśnice przewoźne.

2. Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia grup pożarów, określonych w Polskich Normach dotyczących podziału pożarów, które mogą wystąpić w danym obiekcie.

3. Przy doborze środków gaśniczych należy wziąć pod uwagę następujące dane:

Lp.	Rodzaje palącego się materiału	Grupa pożarów	Środki gaśnicze
1	Ciała stałe pochodzenia organicznego, przy spalaniu których występuje zjawisko żarzenia, np. drewno, węgiel, papier itp.	A	woda, piana gaśnicza, dwutlenek węgla, proszki gaśnicze
2	Ciecze palne i substancje stałe topiące się wskutek wytworzonego ciepła, np. benzyna, nafta, stearyna, wosk	B	piana gaśnicza, dwutlenek węgla, proszki gaśnicze
3	Gazy palne, np. metan, etan, propan, butan	C	proszki gaśnicze, dwutlenek węgla
4	Metale alkaliczne i lekkie, np. sól, glin, potas	D	specjalne proszki gaśnicze
5	Požary urządzeń pod napięciem oraz w obrębie pola elektromagnetycznego	E	dwutlenek węgla, proszki gaśnicze

4. Pomieszczenia placówek zagranicznych powinny być wyposażone w:

- 1) sprzęt gaśniczy kraju, na terenie którego mieści się placówka zagraniczna lub gaśnice najczęściej w danym kraju stosowane;
- 2) koce gaśnicze produkcji polskiej.

5. Konserwację podręcznego sprzętu gaśniczego powinni wykonywać miejscowi konserwatorzy zgodnie z zasadami określonymi w państwie przyjmującym, lecz nie rzadziej niż raz na rok. W przypadku braku w państwie przyjmującym jasnych wytycznych co do konserwacji podręcznego sprzętu gaśniczego należy nawiązać kontakt z miejscową strażą pożarną (odpowiednikiem Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Polsce) i ustalić sposób przeprowadzania konserwacji, zgodnie z wytycznymi.

6. Przy ustalaniu ilości podręcznego sprzętu gaśniczego dla placówek zagranicznych należy kierować się przepisami obowiązującymi w państwie przyjmującym, z tym że ilość tego sprzętu nie może być mniejsza niż określona w polskich przepisach.

7. Jedna jednostka masy środka gaśniczego – 2 kg lub 3 dm³ – zawartego w gaśnicach powinna przypadać, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych, na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:

- 1) zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL i ZL III;
- 2) magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m².

8. Przy rozmieszczaniu podręcznego sprzętu gaśniczego w obiektach należy stosować następujące zasady:

- 1) podręczny sprzęt powinien być umieszczony w miejscach widocznych i łatwo dostępnych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i w korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń;
- 2) w obiektach wielokondygnacyjnych sprzęt należy umieszczać w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli warunki architektoniczno-techniczne na to pozwalają;
- 3) do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m;
- 4) sprzęt należy umieszczać w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki);
- 5) odległość dojścia do sprzętu nie powinna być większa niż 30 metrów;
- 6) oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu gaśniczego powinno być zgodne z Polską Normą.

Organizacja ochrony przeciwpożarowej

§ 3. 1. Kierownik placówki, wykonując obowiązki w zakresie nadzoru nad ochroną przeciwpożarową placówki zagranicznej, obowiązany jest w szczególności:

- 1) zapewnić przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych, technologicznych;
- 2) zapewnić wyposażenie budynku placówki zagranicznej, obiektów znajdujących się na jej terenie i terenu placówki zagranicznej w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 121, poz. 1138);
- 3) zapewnić osobom przebywającym w budynku placówki zagranicznej, obiekcie znajdującym się na jej terenie i na terenie placówki zagranicznej bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji;
- 4) przygotować budynek placówki zagranicznej, obiekt znajdujący się na jej terenie i teren placówki zagranicznej do prowadzenia akcji ratowniczej;
- 5) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 6) zaznajomić pracowników z przepisami przeciwpożarowymi.

2. Kierownik placówki zagranicznej powierza prowadzenie spraw związanych z ochroną przeciwpożarową pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku kierownika administracyjno-finansowego lub innemu wyznaczonemu pracownikowi.

3. Obowiązki pracowników placówki zagranicznej w zakresie ochrony przeciwpożarowej określa § 5.

4. Organizacja ochrony przeciwpożarowej nie powinna naruszać ustalonego systemu bezpieczeństwa i ochrony fizycznej placówki zagranicznej.

Drogi ewakuacyjne

§ 4. 1. Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w obiekcie powinna być zapewniona możliwość szybkiej i bezpiecznej ewakuacji ze strefy zagrożenia lub objętej pożarem bezpośrednio albo drogami komunikacji ogólnej, zwanymi dalej „drogami ewakuacyjnymi”.

2. Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób mogących przebywać jednocześnie na danej kondygnacji budynku, przyjmując co najmniej 0,6 m na 100 osób, lecz nie mniej niż 1,4 m.

3. Dopuszcza się zmniejszenie szerokości poziomej drogi ewakuacyjnej do 1,2 m, jeżeli jest ona przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób.

4. Szerokość drzwi w świetle, na drodze ewakuacyjnej, należy obliczać proporcjonalnie do liczby osób, do których ewakuacji są one przeznaczone, przyjmując co najmniej 0,6 m szerokości na 100 osób, przy czym najmniejsza szerokość drzwi powinna wynosić 0,9 m w świetle ościeżnicy.

5. Drzwi wieloskrzydłowe, stanowiące wyjście ewakuacyjne z pomieszczenia oraz na drodze ewakuacyjnej, powinny mieć co najmniej jedno, nieblokowane skrzydło drzwiowe o szerokości nie mniejszej niż 0,9 m.

6. W strefach pożarowych zagrożenia ludzi (ZL) stosowanie do wykończenia wnętrz materiałów łatwo zapalnych, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące, jest zabronione.

7. Na drogach komunikacji ogólnej, służących celom ewakuacji, stosowanie materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych jest zabronione.

8. Okładziny sufitów oraz sufity podwieszane należy wykonywać z materiałów niepalnych lub niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia. Wymaganie to nie dotyczy mieszkań.

Obowiązki pracowników placówki zagranicznej w zakresie ochrony przeciwpożarowej

§ 5. 1. Wszystkie obiekty znajdujące się na terenie placówki zagranicznej powinny być użytkowane zgodnie z przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywane w należytych stanie technicznym i estetycznym.

2. Obiekt budowlany powinien być w czasie jego użytkowania poddawany:

- 1) okresowej kontroli, co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznej sprawności:
 - a) elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu,
 - b) instalacji urządzeń służących ochronie środowiska,
 - c) instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych);

- 2) okresowej kontroli, co najmniej raz na 5 lat, polegającej na sprawdzeniu stanu sprawności technicznej i wartości użytkowej całego obiektu budowlanego, estetyki obiektu oraz jego otoczenia. Kontrolą tą powinno być objęte również badanie instalacji elektrycznej i piorunochronnej w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od

porażen, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów.

3. Urządzenia przeciwpożarowe i gańnicze powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gańnic i zawartymi w odnośnej dokumentacji techniczno-ruchowej oraz instrukcji obsługi.

4. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne, o których mowa w ust. 3, powinny być przeprowadzane w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

5. Do obowiązków pracownika wyznaczonego do prowadzenia na placówce zagranicznej spraw związanych z ochroną przeciwpożarową należy:

- 1) zapewnienie przestrzegania przepisów przeciwpożarowych oraz zapobieganie wszelkim zagrożeniom w tym zakresie;
- 2) zapoznanie pracowników placówki zagranicznej z przepisami przeciwpożarowymi, w tym z zagrożeniami, jakie ewentualnie mogą wystąpić na terenie placówki zagranicznej, oraz z postępowaniem w przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia;
- 3) zebranie od pracowników placówki zagranicznej oświadczeń o zaznajomieniu się z przepisami przeciwpożarowymi oraz przekazanie ich do kancelarii placówki zagranicznej;
- 4) dbanie o prawidłowe rozmieszczenie podręcznego sprzętu gaśniczego i jego oznakowanie oraz odpowiednie oznakowanie dróg i wyjść ewakuacyjnych;
- 5) wykonywanie poleceń wydanych przez kierownika placówki zagranicznej w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- 6) dokonywanie okresowych kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej obiektu oraz opracowanie i realizowanie stosownych wniosków w tym zakresie;
- 7) wnioskowanie do kierownika placówki zagranicznej o pociągnięcie do odpowiedzialności pracownika łamiącego przepisy przeciwpożarowe;
- 8) współdziałanie z osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo placówki zagranicznej;
- 9) prowadzenie dokumentacji związanej z ochroną przeciwpożarową placówki zagranicznej.

6. Do obowiązków pracownika odpowiedzialnego za zaopatrzenie placówki zagranicznej (intendenta) należy:

- 1) dbanie o należyty stan urządzeń i instalacji mających wpływ na funkcjonowanie obiektu;

2) przestrzeganie zakazu gromadzenia, składowania na drogach ewakuacyjnych materiałów palnych i przedmiotów utrudniających ewakuację;

3) dbanie o to, aby wystrój korytarzy ewakuacyjnych wykonany był z materiałów niepalnych lub trudno zapalnych;

4) dopilnowanie, aby nie tarasowano dostępu do urządzeń i sprzętu gaśniczego;

5) dbanie o zaopatrywanie placówki zagranicznej w sprzęt gaśniczy oraz dopilnowanie terminowej jego konserwacji;

6) zaopatrzenie placówki zagranicznej w instrukcję, której wzór określono w załączniku Nr 2 do zarządzenia.

7. Do obowiązków pracownika odpowiedzialnego za prowadzenie magazynu placówki zagranicznej (magazyniera) należy:

1) dopilnowanie właściwego składowania materiałów palnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami;

2) utrzymywanie pomieszczeń magazynowych w należytym porządku;

3) przestrzeganie zakazu gromadzenia zbędnych opakowań i innych palnych materiałów bez wyraźnej potrzeby;

4) dopilnowanie drożności przejść pomiędzy regałami, dostępu do podręcznego sprzętu gaśniczego;

5) przestrzeganie zakazu palenia tytoniu i używania ognia otwartego w magazynach.

8. Do obowiązków pracownika lub osoby delegowanej odpowiedzialnych za ochronę fizyczną placówki zagranicznej należy:

1) wydawanie kluczy do poszczególnych pomieszczeń i odbieranie ich od pracowników w przypadku czasowego opuszczenia obiektu lub po zakończeniu pracy;

2) obchód dostępnych pomieszczeń w czasie przewidzianym instrukcją bezpieczeństwa celem sprawdzenia, czy nie występuje w nich zagrożenie pożarowe;

3) sprawdzanie wyjścia głównego oraz wyjść służących celom ewakuacyjnym, np. czy nie są zastawione;

4) sprawdzenie, czy jest wykaz telefonów osób, które należy powiadomić w przypadku powstania zagrożenia, oraz wykaz telefonów alarmowych;

5) w przypadku wystąpienia zagrożenia, otwarcie wyjść ewakuacyjnych (jeżeli takie na terenie placówki zagranicznej się znajdują).

9. Do obowiązków wszystkich pracowników placówki zagranicznej, bez względu na zajmowane stanowisko, należy:

- 1) wykonywanie poleceń kierownika placówki zagranicznej, mających wpływ na poprawę stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu;
- 2) znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia;
- 3) umiejętność posługiwania się podręcznym sprzętem gaśniczym znajdującym się na terenie placówki zagranicznej;
- 4) przed opuszczeniem pomieszczeń, dokładne sprawdzenie, czy zostały wyłączone odbiorniki energii elektrycznej nieprzystosowane do pracy ciągłej;
- 5) przestrzeganie zakazu palenia tytoniu, z wyjątkiem miejsc do tego celu przeznaczonych;
- 6) czynne uczestnictwo w akcji ratowniczo-gaśniczej.

Ogólne zasady postępowania w przypadku powstania pożaru

§ 6. 1. W przypadku powstania na terenie placówki zagranicznej pożaru wszyscy pracownicy zobowiązani są do czynnego uczestniczenia w akcji ratowniczo-gaśniczej, a w szczególności powinni:

- 1) powiadomić osoby znajdujące się w strefie zagrożenia, kierownika placówki zagranicznej, osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo placówki zagranicznej oraz kierownika służby administracyjno-finansowej;
- 2) zachować spokój i nie dopuścić do powstania paniki;
- 3) pomóc w ewakuacji osób znajdujących się w strefie zagrożenia;
- 4) przystąpić do gaszenia pożaru przy wykorzystaniu podręcznego sprzętu gaśniczego, będącego na wyposażeniu placówki zagranicznej;
- 5) powiadomić straż pożarną wyłącznie na wyraźne polecenie wydane przez kierownika placówki zagranicznej lub inną upoważnioną do wydawania tej decyzji osobę.

2. W przypadku powstania pożaru kierownik placówki zagranicznej lub osoba upoważniona:

- 1) udaje się na miejsce pożaru, podejmuje działania związane z akcją ratowniczo-gaśniczą;
- 2) w razie konieczności podejmuje decyzje o powiadomieniu miejscowej straży pożarnej;
- 3) wydaje polecenia związane z akcją ratowniczo-gaśniczą:
 - a) o przeprowadzeniu ewakuacji osób i mienia ze strefy zagrożonej,
 - b) o powiadomieniu straży pożarnej,

- 4) wyznacza pracownika odpowiedzialnego za wprowadzenie na teren placówki zagranicznej jednostek miejscowej straży pożarnej, upoważnia go do udzielania im stosownej pomocy i informacji;
- 5) wyznacza pracowników do obserwacji osób postronnych (straży, policji) przebywających na terenie placówki zagranicznej podczas trwania akcji ratowniczo-gaśniczej;
- 6) powiadamia Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) współpracuje z dowódcą jednostek straży pożarnych przybyłych na miejsce akcji ratowniczo-gaśniczej.

Akcja ratowniczo-gaśnicza

§ 7. 1. Każdy pracownik przystępujący do akcji ratowniczo-gaśniczej powinien:

- 1) w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi, których życie jest zagrożone;
- 2) wyłączyć dopływ energii elektrycznej do pomieszczeń objętych pożarem. Nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem (należy stosować gaśnice ze środkiem gaśniczym takim jak: proszki, dwutlenek węgla);
- 3) w miarę potrzeb odciąć inne media, np. gaz, olej opałowy;
- 4) w miarę możliwości usunąć z zasięgu ognia wszystkie materiały palne, a w szczególności butle z gazami sprężonymi, naczynia z płynami łatwo zapalnymi, cenne maszyny, urządzenia i ważne dokumenty;
- 5) nie otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi i okien do pomieszczeń, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia,
- 6) szybko i prawidłowo użyć podręcznego sprzętu gaśniczego będącego na wyposażeniu placówki zagranicznej, co umożliwi ugaszenie pożaru w zarodku.

2. Do czasu przybycia straży pożarnej (o ile zdecydowano się na jej wezwanie) akcją ratowniczo-gaśniczą organizuje i kieruje nią kierownik placówki zagranicznej lub pracownik odpowiedzialny za zabezpieczenie przeciwpożarowe, a w przypadku nieobecności tych osób lub do czasu ich przybycia każdy, kto samorzutnie objął kierownictwo akcją.

3. Wszystkich pracowników obowiązuje podporządkowanie się kierownikowi akcji ratowniczo-gaśniczej.

4. Pracownikom placówki zagranicznej biorącym udział w akcji ratowniczo-gaśniczej nie wolno bez zezwolenia i wyraźnego polecenia wydanego przez kierownika akcji ratowniczo-gaśniczej oddalać się z miejsca pożaru, chyba że pozostanie na miejscu zagraża ich życiu.

Zasady ewakuacji

§ 8. 1. Podstawowym obowiązkiem kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą jest zorganizowanie pomocy osobom, które znalazły się w strefie zagrożenia.

2. Ewakuacja osób znajdujących się w strefie zagrożenia powinna mieć miejsce wtedy, gdy:

1) pożar nie został ugaszony w zarodku i zachodzi obawa rozprzestrzeniania się ognia;

2) postępujące zadymienie może zagrozić życiu.

3. Ewakuacji mienia dokonuje się wówczas, gdy:

1) utrudnia dostęp do ognisk pożaru lub powoduje rozprzestrzenianie się ognia;

2) narażone jest na bezpośrednie działanie środków gaśniczych, np. wody, piany gaśniczej.

4. Przy ewakuacji dokumentów i mienia należy:

1) zorganizować szybkie pakowanie dokumentów i ich wynoszenie do bezpiecznej strefy;

2) nie dopuścić, aby ewakuowane mienie składano na drogach komunikacyjnych lub w miejscu prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej;

3) zabezpieczyć ewakuowane mienie przed dostępem osób postronnych.

5. Ewakuowane mienie powinno być należycie strzeżone przez wyznaczonych pracowników placówki zagranicznej.

6. Ewakuacja ludzi i mienia powinna w miarę możliwości odbywać się równocześnie z działaniami ratowniczo-gaśniczymi.

Odpowiedzialność porządkowa pracowników

§ 9. Odpowiedzialność za nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych określają przepisy odrębne.

Palenie tytoniu

§ 10. Palenie tytoniu w obiektach placówek zagranicznych, z wyjątkiem miejsc wyraźnie do tego wyznaczonych, jest zabronione.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 11 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 30 grudnia 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej w placówkach zagranicznych

Instrukcja na wypadek powstania pożaru w placówce zagranicznej

I. Alarmowanie

§ 1. 1. Każdy, kto zauważy pożar, obowiązany jest natychmiast zaalarmować osoby znajdujące się w strefie zagrożenia oraz kierownika placówki zagranicznej, który podejmuje decyzję o wezwaniu straży pożarnej.

2. Należy zachować spokój i nie dopuścić do powstania paniki.

3. Po podjęciu przez kierownika placówki decyzji w sprawie wezwania straży pożarnej należy zaalarmować straż pożarną – tel. nr

4. Po uzyskaniu telefonicznego połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:

1) gdzie się pali – dokładny adres i nazwę obiektu;

2) co się pali – np. meble w pokoju biurowym;

3) czy istnieje zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi.

5. Przerwać połączenie telefoniczne (odłożyć słuchawkę) można dopiero po otrzymaniu odpowiedzi, że straż pożarna przyjęła zgłoszenie.

6. W razie potrzeby, po podjęciu przez kierownika placówki stosownej decyzji, należy alarmować:

1) pogotowie ratunkowe – tel. nr.....

2) pogotowie elektryczne – tel. nr.....

3) pogotowie gazowe – tel. nr.....

4) policję – tel. nr.....

II. Akcja ratownicza

§ 2. 1. Do akcji ratowniczo-gaśniczej za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego znajdującego się w obiekcie należy przystąpić niezwłocznie.

2. Do czasu przybycia straży pożarnej – o ile zdecydowano się ją zaalarmować – kierownictwo akcją obejmuje kierownik placówki zagranicznej lub inna osoba przez niego upoważniona, a w razie ich nieobecności inny pracownik, który objął kierownictwo akcją ratowniczo-gaśniczą.

3. Przystępując do akcji ratowniczo-gaśniczej, należy pamiętać, że:

1) w pierwszej kolejności należy ratować zagrożone życie ludzi;

2) należy wyłączyć dopływ energii elektrycznej do pomieszczeń objętych pożarem.

3) nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem (należy stosować gaśnice proszkowe, śniegowe);

4) ewakuacji dokumentów i mienia dokonuje się wyłącznie na polecenie kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą.

**Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 11 Ministra Spraw Zagranicznych
z dnia 30 grudnia 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej
w placówkach zagranicznych**

**Wzór oświadczenia o zapoznaniu się z wytycznymi w sprawie ochrony przeciwpożarowej
w placówkach zagranicznych oraz instrukcją na wypadek powstania pożaru w placówce zagranicznej**

Imię i nazwisko pracownika

Stopień dyplomatyczny/stanowisko służbowe

Oświadczenie

Oświadczam, że zapoznałem(am) się z wytycznymi w sprawie ochrony przeciwpożarowej w placówkach zagranicznych oraz instrukcją na wypadek powstania pożaru w placówce zagranicznej.

Podpis pracownika

miejsce i data

69

**DECYZJA NR 42
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH**

z dnia 4 grudnia 2003 r.

w sprawie utworzenia Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Kłajpedzie (Republika Litewska).

Na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) postanawia się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się urząd konsularny pod nazwą: „Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Kłajpedzie”, kierowany przez konsula honorowego.

2. Siedzibą urzędu konsularnego, o którym mowa w ust. 1, jest Kłajpeda.

§ 2. Okręg konsularny Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Kłajpedzie obejmuje terytorium okręgu kłajpedzkiego (Klaipėdos apskritis).

§ 3. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

70

DECYZJA NR 43 MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 8 grudnia 2003 r.

w sprawie zmiany właściwości terytorialnej Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Cartagenie de Indias (Kolumbia).

Na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) postanawia się, co następuje:

§ 1. Okręg konsularny Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Cartagenie de Indias obejmuje terytorium na-

stępujących departamentów Republiki Kolumbii: Bolivar, Cordoba i Sucre.

§ 2. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

71

DECYZJA NR 44 MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 10 grudnia 2003 r.

w sprawie powołania nowych członków i ustalenia składu członków Doradczego Komitetu Prawnego przy Ministrze Spraw Zagranicznych.

Na podstawie § 2 ust. 1 zarządzenia Nr 4 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie powołania Doradczego Komitetu Prawnego przy Ministrze Spraw Zagranicznych (Dz. Urz. MSZ Nr 3, poz. 34) postanawia się, co następuje:

§ 1. W skład Doradczego Komitetu Prawnego przy Ministrze Spraw Zagranicznych powołują:

- 1) prof. Jana Sandorskiego;
- 2) prof. Eleonorę Zielińską.

§ 2. W skład Doradczego Komitetu Prawnego przy Ministrze Spraw Zagranicznych wchodzi:

- 1) prof. Jan Barcz;
- 2) prof. Władysław Czapliński;

- 3) prof. Jan Kolasa;
- 4) dr Hanna Machińska;
- 5) prof. Jerzy Makarczyk;
- 6) prof. Cezary Mik;
- 7) prof. Jan Sandorski;
- 8) prof. Janusz Symonides;
- 9) prof. Andrzej Wasilkowski;
- 10) prof. Roman Wieruszewski;
- 11) prof. Eleonora Zielińska.

§ 3. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

72

DECYZJA NR 45 MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 18 grudnia 2003 r.

w sprawie likwidacji Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Bilbao (Królestwo Hiszpanii).

Na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) postanawia się, co następuje:

§ 1. Likwiduje się Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Bilbao, kierowany przez konsula honorowego.

§ 2. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

73

DECYZJA NR 46 MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 19 grudnia 2003 r.

w sprawie utworzenia Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Edmonton (Kanada).

Na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) postanawia się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się urząd konsularny pod nazwą: „Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Edmonton”, kierowany przez konsula honorowego.

2. Siedzibą urzędu konsularnego, o którym mowa w ust. 1, jest Edmonton.

§ 2. Okręg konsularny Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Edmonton obejmuje terytorium północnej części prowincji Alberta, w skład którego wchodzi następujące jednostki podziału administracyjnego:

miasta

Camrose	Leduc
Cold Lake	Lloydminster
Edmonton	Spruce Grove
Fort Saskatchewan	St. Albert
Grande Prairie	Wetaskiwin

specjalne okręgi miejskie

okręg miejski Jasper	rejon miejski Mackenzie nr 23
----------------------	-------------------------------

hrabstwo Strathcona

regionalny okręg miejski Wood Buffalo

hrabstwa i rejony miejskie

hrabstwo Athabasca nr 12	rejon miejski Fairview nr 136
hrabstwo Barrhead nr 11	hrabstwo Flagstaff
hrabstwo Beaver	hrabstwo Grande Prairie nr 1
rejon miejski Big Lakes	okręg miejski Greenview nr 16
hrabstwo Birch Hills	hrabstwo Lac Ste. Anne
rejon miejski Bonnyville nr 87	hrabstwo Lacombe
rejon miejski Brazeau nr 77	hrabstwo Lakeland
hrabstwo Camrose nr 22	hrabstwo Lamont
rejon miejski Clear Hills nr 21	hrabstwo Leduc
rejon miejski East Peace nr 131	okręg miejski Lesser Slave River nr 124

hrabstwo Minburn nr 27	rejon miejski Peace nr 135	rejon miejski Spirit River nr 133	okręg miejski Wainwright nr 61
rejon miejski Northern Lights nr 22	rejon miejski Provost nr 52	hrabstwo St. Paul nr 19	hrabstwo Westlock
rejon miejski Opportunity nr 17	hrabstwo Saddle Hills	hrabstwo Sturgeon	hrabstwo Wetaskiwin nr 10
hrabstwo Panoka	hrabstwo Smoky Lake	hrabstwo Thorhild nr 7	hrabstwo Woodlands
hrabstwo Parkland	rejon miejski Smoky River nr 130	hrabstwo Two Hills nr 21	hrabstwo Yellowhead
		hrabstwo Vermilion River nr 24	

§ 3. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych *Włodzimierz Cimoszewicz*

74

DECYZJA NR 47 MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 19 grudnia 2003 r.

w sprawie ustalenia okręgów konsularnych urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Republiki Francuskiej.

Na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717) postanawia się, co następuje:

§ 1. 1. Okręg konsularny Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Paryżu obejmuje:

- 1) miasto Paryż;
- 2) departamenty: Aube, Calvados, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côtes-d'Armor, Creuse, Dordogne, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gironde, Hauts-de-Seine, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Loire Atlantique, Loir-et-Cher, Loiret, Lot-et-Garonne, Maine-et-Loire, Manche, Mayenne, Morbihan, Orne, Sarthe, Seine-Maritime, Seine-et-Marne, Seine-Saint-Denis, Deux-Sèvres, Yvelines, Val-de-Marne, Val d'Oise, Vendée, Vienne, Haute-Vienne, Yonne;
- 3) departamenty zamorskie: Gujana Francuska, Gwadelupa, Martynika, Réunion;
- 4) terytoria zamorskie: Francuskie Ziemie Południowe i Antarktyczne, Polinezja Francuska, Wallis i Futuna;
- 5) wspólnoty departamentalne: Majotta;
- 6) wspólnoty terytorialne: Saint Pierre i Miquelon;
- 7) jednostka o szczególnym statusie: Nowa Kaledonia;
- 8) terytorium Księstwa Monako.

2. Okręg konsularny Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Lille obejmuje departamenty: Aisne, Ardennes, Marne, Haute-Marne, Nord, Oise, Pas-de-Calais, Somme.

3. Okręg konsularny Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Lyonie obejmuje departamenty: Ain, Allier, Alpes-Basses, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ariège, Aude, Aveyron, Bouches-du-Rhône, Cantal, Cher, Haute-Corse, Corse-du-Sud, Côte-d'Or, Doubs, Drôme, Gard, Haute-Garonne, Gers, Hérault, Isère, Jura, Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lozère, Nièvre, Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Pyrénées-Orientales, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Savoie, Haute-Savoie, Tarn, Tarn-et-Garonne, Var, Vaucluse.

4. Okręg konsularny Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Strasburgu obejmuje departamenty: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Bas-Rhin, Haut-Rhin, Vosges, Territoire de Belfort.

5. Okręg konsularny Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Bordeaux kierowanego przez konsula honorowego obejmuje departamenty: Gironde, Lot-et-Garonne, Dordogne, Charente, Charente-Maritime.

6. Okręg konsularny Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Nicei kierowanego przez konsula honorowego obejmuje miasto Nicea.

7. Okręg konsularny Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Rennes kierowanego przez konsula honorowego obejmuje departamenty: Côtes d'Armor, Finistère, Ille-et-Vilaine, Loire Atlantique, Morbihan.

8. Okręg konsularny Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Tuluzie kierowanego przez konsula honorowego

obejmuje departamenty: Ariège, Aveyron, Haute-Garonne, Gers, Lot, Hautes-Pyrénées, Tarn, Tarn-et-Garonne.

§ 2. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Zagranicznych z up. *Adam Daniel Rotfeld*

75

OBWIESZCZENIE NR 2 MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 19 grudnia 2003 r.

o sprostowaniu błędu.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z 2001 r. Nr 46, poz. 499, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595) w zarządzeniu Nr 3 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie

utworzenia zakładu budżetowego – Akademii Dyplomatycznej Ministerstwa Spraw Zagranicznych (Dz. Urz. MSZ Nr 2, poz. 5) w tytule zarządzenia data wydania powinna brzmieć: „z dnia 20 marca 2003 r.”.

Minister Spraw Zagranicznych z up. *Adam Daniel Rotfeld*

Wydawca: Minister Spraw Zagranicznych

Redakcja: Biuro Dyrektora Generalnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych
00-580 Warszawa, Al. J. Ch. Szucha 23; tel. (022) 5239787
Adres poczty elektronicznej: dziennik@msz.gov.pl

Skład: Janina Pabian, Wydział Wydawnictw Akademii Dyplomatycznej
Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Rozpowszechnianie: Wydział Wydawnictw Akademii Dyplomatycznej MSZ
02-630 Warszawa, ul. Tyniecka 15/17, tel. (022) 5239025

Dziennik Urzędowy Ministra Spraw Zagranicznych jest dostępny w prenumeracie. Pisemne prośby w tej sprawie proszę przesyłać pod adresem: Wydział Wydawnictw Akademii Dyplomatycznej Ministerstwa Spraw Zagranicznych, 02-630 Warszawa, ul. Tyniecka 15/17, tel. (022) 5239025, fax: (022) 5239027, adres poczty elektronicznej: aleksandra.zieleniec@msz.gov.pl.

Zbiór Dziennika Urzędowego Ministra Spraw Zagranicznych wraz ze skorowidzami znajduje się do wglądu w czytelni Biblioteki Głównej Ministerstwa Spraw Zagranicznych, 00-580 Warszawa, Al. J. Ch. Szucha 23, tel. (022) 5239385.

Tłoczono z polecenia Ministra Spraw Zagranicznych w Oficynie Drukarskiej, 01-142 Warszawa, ul. Sokołowska 12a, tel./fax (022) 632 83 52

ISSN 1644-0080

Cena brutto 4,00 zł
(w tym 7% VAT)